

ТЕКСТ ЗАЯВИ
УКРАЇНЦІВ-КАТОЛИКІВ
З УКРАЇНИ

Святому Отцю Іванові Павлові II, Папі Римському.
Від Єпископів, священників, монахів, монахинь і вірних Української Католицької Церкви.
Заява.
Ми, Єпископи, священники, монахи, монахині вірні Католицької Церкви в Україні, що нині перебувають в Україні, заявляємо, що у зв'язку з перебудовою в СРСР і близькими спільними умовами, що склалися, а також у зв'язку з Ювілеєм Тисячоліття Хрищення України, вважаємо за недоцільне продовжувати перебувати у підпіллі, а тому просимо Вашу Святість сприяти всім можливим способами правій легалізації Української Католицької Церкви в СРСР. Одночасно звертаємося по через Вашу Святість до уряду СРСР з нашою заявою про вихід певної частини УКЦеркви з підпілля. 4 серпня 1987 року Божого.
Упорядковані і з благословенням інших католицьких єпископів в Україні, що заяву підписуємо (Сидіть підписи Єпископів Павла Василюка і Івана Семей, 22 священників, 13 монахів і монахинь; прізвищ 174 вірних не наведено).

Українці в Баффало
підготовляються до пікетування

Баффало, Н. Й. (Б.О.). — Організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні підготувалася до пікетування з нагоди конференції Шатоува інституту, у якій братимуть участь 240 високопоставлених представників і американців. Українці, які живуть в Баффало й околицях збиратимуться при головному вході до даної інституції в неділю, 23-го серпня н.р. Цього дня пікетування відбуватиметься з 1-ї до 3-ї години по полудні, а від понеділка до п'ятниці, 24-го до 28-го серпня, пікетування буде щодня від 11-ї рані до 1-ї по полудні.

За докладними інформаціями слід звертатися в Баффало до Зенка Боднарського за номером телефону (716) 684-8889, або до Божени Ольшанської за номером (201) 373-9729.

Докладні інформації і матеріали про ціль пікетування будуть подані на місці.

В Нью Йорку помер
капітан М. Лучов

Нью Йорк (С. Прончик). — В суботу, 25-го липня 1987 року, тут помер Михайло Лучов, капітан ньюйоркської поліції, на 69-му році життя, після довгої хвороби склерозу і серця.

Він вступив на службу до поліції в 1941 році і помер, але поступово, своєю наполегливою і відданню праці послужився ранги капітана в 1968 році, не зважаючи на те, що тоді були важкі часи для американців українського походження, з огляду на велику конкуренцію кандидатів, які повернулися з війни, або перейшли військовий вишкіл.

Не зважаючи на різні перешкоди кап. М. Лучов, «вирішив» на поліцейській службі 34 роки, а капітан Деніел МекКормік, командуючий старшиною поліційних відділів на Квінсі, вважав Лучова одним з кращих старшин, з якими йому доводилося працювати.

В 1946 році М. Лучов став членом української католицької церкви св. Юра в Нью Йорку, вписався в членство католицьких воєнних ветеранів З'єднаних Штатів Америки у станцію ч. 401 ім. св. Юра і був ветеранським командиром в роках 1947-48-49, касиром в 1957; був знову обраний командиром в 1963 році і на цьому пості служив аж до 1983 року.

Перейшовши на емеритуру, кап. М. Лучов не переставав бути активним в американському і українському житті, пропонував увести конструктивні зміни і проповідував замирення між поодинокими групами. Він був відданим працівником в комітеті підготовки і проведення відзначення 200-річчя незалежності ЗСА і 100-річчя українського поселення в цій країні. Багато років він служив порадами, перекладами й іншою допомогою багатьом особам, які мали труднощі у поглядженні різних справ у міському, стейтовому чи Федеральному урядах чи агенціях. Його добра поінформованість прислужилася багатьом особам української національності. З особливим присмерттю кап. М. Лучов підготував і переводив різного роду маніфестації і парадні, старався рівночасно про поліційні дозволи і поглядженні інших формальностей.

Без сумніву він був патріотом ЗСА, лояльним воїном і поліційним та відданим працівником української спільноти. Ветеран Другої світової війни, він був градуантом військової розвідки, говорив плінно чотирма мовами, закінчив Гарвардський університет в дільниці чужих мов, служив у військової управлі в Західній Німеччині. Був також членом 5-го. Відділу Українського Народного Союзу.

Похорон відбувся з церкви св. Юра в Нью Йорку. Похоронні обряди служив о. Леон Голдейд, ЧСВВ, з участю родини, ветеранів з Лонг Айленду і Мангеттену та ньюйоркської поліції. Похований з усіма військовими почесностями на військовому цвинтарі Калвертон у стейті Нью Йорк.

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, що відбулася в шпиталі Енн Арбор у Дітроїті, лікарі заявили, що стан здоров'я чотирирічної Сесілі Сичан, яка чудом залишилася в живих після катастрофи пасажирського літака, поліпшується і що вона буде жити. У дівчинки зломана нога і 30 відсотків поверхні тіла обгоріло. Їй уже була проведена операція для зрощування зломаних кісток. На обгорілі частини тіла буде пересаджена шкіра. Сотні американців прислали листи родині дівчинки і запропонували матеріальну допомогу.

ОБСЯГ ВИРОБНИЦТВА американської промисловості зріс в липні на 0.8 відсотка. Це є найбільший приріст за останні 15 місяців. Департамент праці повідомив, що гуртові ціни в липні зросли на 0.2 відсотка у порівнянні з червнем. Загальне зростання цін викликане головним чином підвищенням вартості бензину (на 2.5 відсотка). В той же час ціни на більшість продуктів харчування і товари широкого вжитку зменшилися.

УКРАЇНЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ПОЧАЛА
СВЯТКУВАННЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИАНСТВА
В УКРАЇНІ ПОСВЯЧЕННЯМ ПАМ'ЯТНИКА
КНЯГИНІ ОЛЬГИ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Тисячні маси народу — між 6,000 і 10,000 згідно з оцінкою поліції — були свідками і учасниками величавого започаткування святкування Тисячоліття Християнства в Україні, що його заініціювала тут в неділю, 16-го серпня в своєму осередку Українська Православна Церква в ЗСА, на чолі з її головою, Блаженнішим Митрополитом Мстиславом, Богослужіннями і відслоненням пам'ятника княгині Ольги.

У тих святкуваннях взяли участь представники всіх парафій УПЦеркви в ЗСА, як теж деякі вірні з Канади, а то й з Європи і Австралії, як теж вірні інших Українських Церков, зокрема багато католиків, та представники міжрайових і крайових світських організацій на чолі з президентом СКВУ Петром Саварином. Завершено ці щоденні святкування бенкетом в Домі Української Культури в по-полудневих годинах.

Святкування мали чотиригранний формат: започаткування Ювілейного Року Тисячоліття Хрищення Русь-України, 45-ліття від-родження ієрархії УАПЦеркви в Києві, посвячення пам'ятника святих і рівноапостольних княгині Ользі та вшанування Владиків Мсти-слава, як одного із 12-ох висвячених в 1942 році, але єдиного живучого Владиків.

Святкування почалися Архирейською Святою Літургією у церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного, що її відслужив Владика Мстислав в асисті Владика Архiepіскопа Константина, Єпископа Антонія, Єпископа Івана з Едмонтона, Канада, та численного духовенства на чолі з о. (Закінчення на стор. 3)

Владика Мстислав (сидить) слухає слова президента СКВУ П. Саварина перед щойно відкритим пам'ятником княгині Ользі. У яскрих ризах (зліва): Владика Іван з Едмонтона, Владика Антонія і Владика Константина.

(фота: ред. Рома Гадзевич, „Український Тижневик“)

У СВІТІ **В АМЕРИЦІ**

БРИТАНЕЦЬ МАЙКЛ РАЕН, озброєний двома пістолями і автоматичним крісом, застрелив 14 осіб, в тому числі свою маму, а потім покінчив зі собою вистрілом з пістолі в голову. Хворий злочинець йшов прямо головною вулицею провінційного містечка з населенням 8,000 осіб і стріляв кожного зустрічного. Свідки заявили, що Раєн стріляв на усіх сторонах, вживаючи принаймні дві пістолі, або пістолі кріс, маючи козальську вправу в стрільні, набув під час служби в армії. Мабуть умово хворий „стрілець“ не зупинявся у своєму злочині навіть коли на місце випадку прибуло два автомобілі поліції. Один з поліційстів став жертвою злочину.

ОДИН ІЗ ЗАСНОВНИКІВ вільного профспілкового об'єднання „Солідарність“ Лсх Валенса сказав у телефонічному інтерв'ю, що „Солідарність“ і далі живе. „Якщо хтось сумнівається в цьому, то я запрошую їх познайомитися з реформами, про які повідомив уряд. Не було б „Солідарності“, не було б і цих реформ“, — сказав Л. Валенса після масового Молебня в костелі св. Бригіти. Молебень був відправлений з нагоди сьомої річниці заворушень на корабельнобудівельній фабриці у Гданську. Заворушення ладні поштовх до створення „Солідарності“. Валенса згадав про заворушення у грудні 1981 року урядом вимовного стану і заборону „Солідарності“. „Уряд зробив помилку. Він повинен це визнати. І чим скоріше він визнає це, тим ліпше“.

ГОЛЛЯНДСЬКИЙ УРЯД запропонував в британському міністерстві закордонних справ проти заяв речника міністерства, у якому говориться, що деякі країни Західної Європи не вміють, або не хочуть обороняти навіть своїх власних інтересів на Близькому Сході, зокрема у Перській затоці, категорично відмовляючись від вислання у цю затоку кораблів для вилучення і унещадливлення мін, що їх підкладають ночами іранці, користаючись малими швидкими човнами. Голляндський уряд, який, до речі, веде угодовську політику і низько клонить голову перед комуністсько-московськими імперіалістами і їхніми арабськими спільниками, викликав до міністерства закордонних справ британського посла Джона Маргетсона і запропонував проти заяв речника міністерства закордонних справ Великобританії Дейвида Мейлора. Британці гостро критикують членські держави НАТО, які є членами тільки на папері і не беруть на себе жадної відповідальності за спільну оборону інтересів західних альянтів.

УРЯД САНДІНІСТІВ В НІКАРГУА признався, що запаси нафти вичерпуються і заапельовав до „приятелів“ прийти їм з допомогою. Нікарагуа потребуватиме 1.6 мільона барилек оливної ролі ще до кінця цього року. Віцепрезидент Нікарагуа Сергіо Рамірес заявив, що у випадку збільшення економічних труднощів, потерпів таж плян замирення прийнятий у Гватемалі 7-го серпня н.р. Також Мехіко і Венесуєла, які доставляли для Нікарагуа оливну ролу, зупинили доставку коли сандіністи залагали з платною. Маннагу надіється на більшу допомогу Советського Союзу, який в останньому часі не дуже розкидається оливною ролою, сибірськї джерела які почали висихати і йому самому прийдеється імпортувати більшу кількість оливи із Близького Сходу для забезпечення своєї економіки, армії і потреб сателітних держав.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН призначив видатного кубинського правозахисника Армандо Вальядареза представником З'єднаних Штатів Америки в комісії Організації Об'єднаних Націй про права людини. Довгі роки А. Вальядарез провів у кастровських в'язницях і був звільнений завдяки міжнародній кампанії в його захист. Вальядарез проживає тепер на Флориді. Він є автором книги „Наперекір всім надіям“, яка розповідає про роки, проведені в ув'язненні. Книга зразу ж стала бестселлером у З'єднаних Штатах.

З ДНЯ ПЕРШИХ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ дебат в історії передвиборчих кампаній минуло 20 років. В них зійшлися кандидати в Білий Дім віцепрезидент республіканець Річард Ніксон і сенатор-демократ Джон Кеннеді. Ніксон програв тоді, бо, як вважають, виглядав гірше, ніж Кеннеді. Поразка в телевізійній студії спричинилася і до поразки на виборчих дільницях. З того часу телевізійні дебати стали звичайною справою в будь-якій великій передвиборчій кампанії. Але по кількості дебатів між претендентами у Білий Дім теперішні президентські кампанія поб'є всі рекорди. В липні в Гюстоні відбулися перші телевізійні дебати між демократами, які претендували на пост президента. До 6-го березня відбудеться не менше 20 таких дебатів, в яких зійдуться претенденти — демократи з демократами, республіканці з республіканцями, а тричі — 1-го грудня, 3-го і 4-го березня — в телевізійних дебатах зустрінуться зразу всі претенденти. Досі про своє бажання боротися за місце в Білому Домі оголосили 15 осіб. Так багато претендентів американці не пам'ятають.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту Чарлз Редман заявив, що Советський Союз порушив умови укладеного в 1963 році договору про заборону ядерних випробувань в атмосфері, космічному просторі і під водою. Згідно з умовами цього договору, при проведенні підземних випробувань ядерних зарядів повинні бути дотримані заходи безпеки, які б виключали проникнення в атмосферу радіоактивних речовин. Після того, як 2-го серпня на Новій Землі Советський Союз провів ядерне випробування, в Скандинавії було зареєстровано підвищення концентрації радіоактивного ізотопу йоду в атмосфері. З'єднані Штати надіслали Советському Союзові офіційну ноту протесту.

ПОЛІТИЧНІ ДІЯЧІ З'єднаних Штатів Америки, члени родини, друзі зустріли на летовищі ім. Кеннеді в Нью Йорку родину відомого піаніста Владіміра Фельцмана, яким советська влада після багатьох років відмови видала дозвіл на еміграцію. „Ми вперше попали у вашу велику країну, але вже любимо її“, — сказав В. Фельцман репортерам. Він повідомив, що у вересні його чекає праця в Стейтовому університеті Нью Йорку, в місті Нью Полц, де він займе посаду професора. Запрошення викладати в цьому університеті Фельцман дістав ще будучи в Москві, коли його відвідала президент університету Аліса Чендлер. Вона була і серед тих, які зустрічали його на летовищі. На пресовій конференції на летовищі Джек Кемп, конгресмен з Нью Йорку і кандидат на президента ЗСА, запросив Фельцмана виступити з симфонічною оркестрою в Баффало, рідному місті Дж. Кемпа.

МАТИ ТЕРЕСА БУДЕ ПРОБУВАТИ
ВІДКРИТИ МІСІЮ БІЛЯ ЧОРНОБИЛЯ

Москва. Акредитовані в СРСР кореспонденти інформують, що монахиня, яку популярно називають „Мати Тереса“, прибула у четвер, 20-го серпня н.р., до Москви і заявила кореспондентам і зацікавленим особам, що головною метою її приїзду до Советського Союзу є добитися від советських керівників дозволу на відкриття допомогової місії біля Чорнобиля в Україні, щоб звідти допомагати всіма способами тим особам, особливо родинам, старшим людям і дітям, які такої допомоги потребуватимуть. Вона має на увазі харитативну допомогу, яку, в першу чергу, включас хворих, калі, непрацездатних, опослідежених, сиріт, людей глибокої старості, жертв ядерної катастрофи тощо.

Офіційні особи з Комітету оборони миру, який спонсорував приїзд Матері Тереси до СРСР, заявили, що поки що їм нічого не відомо про відкриття місії, але Матір Тересу поведуть літаком до Києва, а звідти автомобілем в околиці Чорнобиля, щоб вона на власні очі побачила ту частину, яка була безпосередньо виставлена на небезпеку після катастрофи чорнобильської енергетичної станції у квітні 1986 року, як також оглянула околиці де тепер розселено 135,000 осіб, рік тому евакуйованих з чорнобильської зони.

Ігор П. Філін, офіційний речник згаданого комітету заявив, що советський уряд зацікавлений спільним проектом Матері Тереси, але з іншої сторони не може змусити докладно застановитися над своєю пропозицією. Якщо вона отримас дозвіл відкрити місіюну станцію і zatrudити в ній декілька своїх співробітників, а також допоміжний персонал з-поміж місцевих населення, це вказуватиме на позитивний зворот советських чинників до релігії і релігійних харитативних організацій, які густою сіткою покривають усі країни світу й дуже інтенсивно, корисно працюють зокрема в країнах Третього світу, де життєвий рівень населення є дуже низький, заявили в Москві західні дипломати і спонсері.

Советська конституція забороняє релігійним організаціям займатися харитативною працею. Мати Тереса і супроводжуючі її дві особи заявили, що вони не мають жадних обійняток зі сторони советських офіційних, зокрема урядових осіб. „Я тільки попросила советських керівників за дозволом відвідати Чорнобиль й околиці, бо мені було сказано, що там є чимало осіб, які потребували б нашої допомоги й опіки“, заявила сестра Тереса кореспондентам, які були дуже зацікавлені її проханням і обіцяли всіма способами їй в цьому допомогати.

Мати Тереса, як відомо, отримала в 1979 році Нобелівську нагороду Миру за свою неперервану працю і усі гроші, зв'язані з тією нагородою, передала на фонд її ордену, головна квартира якого знаходиться в Калькутті, Індія. Досі вона організувала біля 350 місійних допомогових станцій в усьому світі, в тому числі також в Нью Йорку для опіки над хворими на АІДС.

Мати Тереса перебуватиме в СРСР шість днів і загально сподівається, що її прийме на розмову генеральний секретар ЦК КПС С Міхал Горбачов та інші офіційні особи. Не треба виключати, що вона зможе докладно поспостерігати і аналізувати, що совети намагатимуться використати її перебування для своїх пропагандистських цілей так, як це вони роблять у випадку відвідин в СРСР грецького Патріарха Дімітріоса, який проповідує і захоплює до величю відзначення 1000-річчя „Російської Православної Церкви“.

Консерватисти виступають за
збільшення допомоги
антисандіністам

Вашінгтон. — Лідери консервативної коаліції Конгресу виступили з закликком надати нікарагуанським партизанам-антикомуністам додатково 130 мільйонів доларів ще до 30-го вересня, коли минає термін попередньої субсидії.

Виступаючи на пресовій конференції, кандидат на президента від Республіканської партії конгресмен з Нью Йорку Джек Кемп сказав: „Ми повинні проявити в коридорах влади Вашингтону таку ж віру, переконаність і наполегливість, яку проявляють нікарагуанці і нікарагуанки, противники комунізму, в себе на батьківщині“.

Президент Роналд Реген разом зі спікером Палати Репрезентантів конгресменом Джимом Райтом погодилися відкласти розгляд справи про продовження допомоги „контрас“ до 30-го вересня. У документі, підготовленому разом з сенатором-республіканцем Джессі Гелмсом, Дж. Кемп заявив, що справа про допомогу партизанам повинна бути вирішена уже 9-го вересня в той день, коли Конгрес відновить працю після літніх вакацій.

„Ми вважаємо, що допомога борцям за свободу не повинна припинятися, сказано в листі до президента Р. Регена, що його підписали 28 консервативних законодавців. Без постійного тиску зі сторони демократичних сил комуністи Нікарагуа, використовують дану їм переличку для посилення контролю над власним народом“.

Звертаючись до зібраних конгресменів Кемп сказав: „Будь-який плян припинення допомоги борцям за свободу перш ніж в Нікарагуа не буде ліквідовано советську колоніальну державу, перш ніж там не буде відновлена демократія, неправий в своїй основі і неприречений на провал“.

Президент консервативної „Коаліції за Америку“ Пол Вайрїс сказав, що Р. Реген схвально відгукнувся про мирний плян президента Коста Ріки Аріаса на підставі помилок попередніх своїх асистентів.

Голова консервативних кокусів Говард Філінс заявив, що Советський Союз насправді перебуває в стані війни зі З'єднаними Штатами на території Нікарагуа.

ПРЕЗИДЕНТ ПАНАМЕРИКАНСЬКОЇ спортової організації Маріо Васкес Рана оголосив про дискваліфікацію шести спортсменів, які вживали анаболітичні стероїди. „Мені сумно говорити про це, сказав М. Рана. — Мені здавалося, що після того, що сталося чотири роки тому в Каракасі, з цією проблемою буде покінчено“. Як відомо, в 1983 році на дев'ятих Панамериканських іграх у Каракасі були дискваліфіковані 11 спортсменів з шести країн, включаючи двох американців. Цього разу серед шістьох викритих — один американець, 27-річний Білл Грін. За правилами міжнародної аматорської федерації, спортсмен, якого викрито у використанні допінгів і стероїдів, дискваліфікується до кінця життя, хоч він має право подати відклик через півтора року після покарання.

СВОБОДА

FOUNDED 1983
Svoboda (ISSN 0274-6984) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи надіслані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх членів у потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши задрасовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нагорода за продукцію неуків

Це стара і часто повторювана правда, що з американських публічних шкіл, народних і середніх, із публічних "гайскулів", виходять неукі. Індивідуальне лінівство шкільних вихованців, відсутність батьківського надзору, занепад пошани дітей не тільки до вчителів, а й власних батьків, надмірний гін до спорту і забави та у великій мірі притягальна сила телевізійних екранів, — все це безумовно співвинуватці лиха. Але найбільшим лихом американських публічних шкіл є така сама шкільна система, є невідповідний учительський персонал, є ціла атмосфера, яка панує у публічних школах.

Ця проблема актуалізувалася і знайшла новий голосний відгук в американській пресі у зв'язку з несподіваним зреченням канцлера шкільництва в Нью Йорку — Натана Кінйонеса. Коли він відійде на пенсію, то від 1-го січня 1988 року отримуватиме річно 100,000 дол. пенсії. Баб Герберт, автор статті в популярному ньюйоркському щоденнику "Нью Йорк Дейлі Ньюз" п.з. "Спадщина Кінйонеса — ігноранція недоліків" — твердить, що Кінйонес повинен би сидіти у в'язниці за злочин супроти повіреної йому шкільної дітвори і молоді, а не діставати 100,000 дол. річно за своє недбалство і незнання повіреного йому діла.

Названий автор статті перевів особисту перевірку знання й інтелігенції у розмовах з вихованцями ньюйоркських публічних середніх шкіл. Розпитував не дітей, а такі учні і учениці вищих класів середніх шкіл. "Хто такий Джордж Шульц?" — "Я чув про нього". "Де лежить Нікарагуа?" — Збентежена мовчанка. "Назвіть хогось з державних урядовців?" — "Баб Кеннеді". "Що це таке географія?" — "Наука про рослини". "Чи знаєте, ким був князь Веллінгтон?" — Один учень сказав, що це — фільмовий актор, його товариш казав, що це танецник. "Всі знають, що Роналд Реген є тепер президентом, але ні один і ні одна з найвищої класів середньої школи не знали, як правильно написати це прізвище..."

До цієї сумної історії доходить ще сумніший чи може гумористичний момент, що посадиш міста Нью Йорку, Едвард Кач, який призначає канцлера шкіл, повідомляючи про резигнацію Кінйонеса назвав його працю "суперб" — "знаменитою" і висловив жаль, що такий знаменитий фахівець залишає пост керівника в цьому місті. (Американський шкільний канцлер — це відповідник європейського голови Шкільної Ради).

Тепер думають про нового шкільного канцлера в Нью Йорку. Правда, всі діла роблять люди і від людей залежить хід подій та стан у кожній ділянці життя. Але напевно стан американського шкільництва не так легко. Тут треба зміни цілої системи шкільництва, тут треба нового плану шкільних предметів, нових граматичних підручників і зміни атмосфери в школах.

Очевидно, що голова Шкільної ради, яким є американський шкільний міський канцлер, повинен добре орієнтуватися у відносинах у кожній підлеглий йому школі і не толерувати таких подій, як це, що учителька (читаємо в газеті) ударила під час шкільної науки одну ученицю гайскулу по голові твердою лінійкою так сильно, що потекла кров, або, що учні й учениці вже на шкільних коридорах курять цигарки. Такі випадки можуть траплятися тільки тоді, коли школи перетворюються в джунглі, де йдуть постійні бійки, крадіжки, вандалізм. Абсолютно американських середніх шкіл не знають не тільки те, де лежить Нікарагуа, а й де лежить Німеччина. Вони не вміють вираховувати всіх частин світу, вони не знають не то що був такий то князь, а хто був Олександр Великий, Цезар, Наполеон та й Адольф Гітлер. Вони є повними анальфебетами, які зате знають, які є видатні члени бейзбольних і футбольних дружин.

Публічні дебати довкола проблеми американського шкільництва ведуться вже роками. І нічого не зміниться. Це вже не є "прірва між генераціями", бо завжди, споконвіку був поділ на батьків і дітей, була проблема взаємного наближення генерацій, проблема відносин між батьками і дітьми. Але із шкіл в Європі виходять такі інтелігентніші люди. Революція у світі понять про мораль і етику існує також в Європі. Але немає там такого, щоб із середніх державних шкіл виходили неукі, які не знають, як написати правильно прізвище володаря своєї країни і як вивести аплікацію на працю.

(і.м.) На повшчу тему немає задовільного числа друкованих матеріалів на чужині. Советська статистика не об'єктивна, не зважаючи на зібрані відомості треба спробувати зробити певні висновки. Тільки історичний розвиток може пояснити чому Східна Європа, зокрема Україна, якщо взяти до уваги історичне становище все були слабше розвинені від Західної Європи. Між іншим однією із причин, що по містах людність не зростає — це через тяжкі життєві умовини і обмежені можливості праці. Натомість сільське населення залишилося на своїх місцях, себто селищах, у яких виростало. Але з поступом промислового розвитку демографічний рух населення змінюється. В Україні постійно зменшуються робітники в сільському господарстві, а це тому, що колгоспні робітники переходять працювати в інші господарські ділянки, або із-за того, що робітники шукають zatrudнення у промислових міських осередках. Мабути, значно більше людей переходить до міських промислових осередків працювати з огляду на більше догідні умовини праці.

Зі сіль, у яких розвинуто промислові підприємства для переробки сільськогосподарської сировини, молоді не мігрувала. Підприємства для того роду продукції були технічно добре

У Святий Землі кипить, супина температура вище нормальності. Завважається тенденція поглиблення суспільної ваги релігійних прощарків. Ізраїлем струшує конфлікт між представниками хайнх релігійних груп та світською частиною суспільства. По суботах летить каміння в авта, у п'ятницю учасники роблять спроби не пустити людей в кіна, або театри. Гортають автобусні станції (депо) як протест проти неморальної реклами — кольорові фотографії жінок у купальних одягах. І такий "спротив" став національним спортом в Ізраїлі.

У відповідь збунтувалися "невіруючі", почали підпалювати синагоги, спалено священні книги. Терор проти терору. В Єрусалимі були напади на 104 автобусні станції, 48 спалено, поліція затримала 49 релігійних фанатиків і їх судили. Молоді "есхіботнікі" систематично вправляються у підпалах. Проголошено "священну війну", "невірочим". Заклик до війни виглядає так: "Благословенні ті, кому випало щастя освітити ім'я Господа, і кого затримано за справу Тори, за боротьбу проти брудної порнографії на вулицях святого міста".

Релігійні експерти-фанатики — "харедім" мають в Ізраїлі статус держави в державі. Вони не признають "сіоністську державу" як владу еретиків, не признають її закони. Їхня преса пише, "ізраїльський режим переслідування релігії більш жорстокий як советський". Ця преса пише про "ізраїльський КГБ", про "режим страху", про розпусту і злочинність. Країна

Володимир Грицин

ІВАН КОБЗЯР

Так чомусь у нас буває, що часто людини не завважають за все її життя і треба аж похоронного дзвона, щоб побачити покійного з усіма його прикметами. До таких Іван Кобзар не належав. Він усе життя вийшов на суспільну арену, видний був за все своє багате подіяння життя, тому зовсім зрозуміло, що його трагічна — 10 літ тому — смерть потрясла громадою, а величавий похорон закінчив його земну мандрівку.

Хто з нас колишніх громадян Західної України не пам'ятає Кобзаря — прекрасного легкоатлета й пробойного графа футболного дружин "України" і "Русі", яка, здобуваючи блискучі перемоги, здобувала серця не тільки українців, але часто й чужинців. Кобзар, щедро обдарований природою, був класичним прикладом досконалої гармонії душі і тіла. Фізична справність і сила, відвага і гуманний патріотизм — це ті великі прикмети, які формували його особовість. При тому він був людиною незвичайно скромною й вразливою на людські терпіння.

Життя його було нелегке, так як нелегке життя нашого повсюдого народу. Вже молодим він мав робити кар'єру у поляків або чехів, але він не зійшов із наміреного, хоч і важко, шляху, що стелився через тюрми, битви аж до вигнання з рідного краю.

І тут на далекий чужині за океаном тільки завдяки йому повстала українська оселя в Гантері. Талановитий письменник мав би з життя Кобзаря написати цікаву повість та, на жаль, ця скромна людина не залишила ніяких споминок.

Раз якось, мабути, 1954 року, користаючи з його гостини, довгими вечорами я слухав розповідь його життя. Він розказував дуже цікаво, деякі моменти нечаче переживав назово. Моя пам'ять не зареєструвала всього, згубилося багато, зокрема дати, а все, що запам'яталося,

МІГРАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

удосконалені, праця механізована, поліпшено культурно побутові умовини праці, при тому не було потреби зміняти мешкання, і тому люди залишилися в селищах. Усі ці поліпшення заохотили робітників до підвищення продуктивності праці та зацікавили, головне молодших працівників, залишитися на місцях. Але це не загальне явище.

Велика кількість тих, які мігрують — це молоді працездатні люди, приблизно віці 20 - 40 років життя. Отже по селах залишаються відносно молоді, поміж 16 - 19 років життя, люди. В більшості виїжджають особи чоловічого роду, 55 відсотків. Це дуже комплікує родинну невлаштованість молоді наших українських сіл. Також дітята покидають свої околиці, і переїжджають там де є більше можливості рідногого влаштування. Такі умовини на чужині збільшують мішани підружжя. Опожорені місця на нашій землі заселяються небажаними чужинцями. Такі обставини спричиняються до зменшення українського населення в Україні.

В Україні найбільший переїзд населення відбувається зі сіль до міст, біля 60 відсотків. Це значно поглиблює дефіцит робочої сили в колгоспних господарст-

вах. Мало людей переїжджає в інші республіки. Майже 80 відсотків осіб переїжджає в середні республіки, і тільки кожний п'ятий виїжджає поза кордони України. Найбільше масовий виїзд зі сіль до міст становлять механіки. Зі сільського господарства України вибуває річно біля сто тисяч механіків спеціалістів, тому що ця ділянка дуже важлива в сільському господарському виробництві, і через те, що той сектор є дефіцитний, — необхідно збільшити інвестиції, на створення кращих соціальних економічних умовин, щоб в той спосіб втримати молоді при праці по селах.

Головною причиною відпливу сільської молоді хлопців, і дітята до міст — це бажання вчитися у фахових і вищих школах. Маючи освіту, людина шукає праці за своїми кваліфікаціями. Село, покищо, таких фахівців не може задовільнити. Тому набувши фахову освіту, молоді шукає кращих умовин праці, більших заробітних платень, відповідно до своїх спеціальностей в містах та промислових осередках. Відплив молоді поглиблює дефіцит робочої сили, і збільшує процес старіння сіль, а все це збільшує число непрацездатних осіб, та взагалі ускладнює ситуацію. При чому не можна

оминути факту, що природних приріст сіль зменшується. Зменшення робітників зменшує видобуток господарських дбр і створює кризу на робочу силу, головне в селах. Цю нестачу в праці мусять надбавляти малолітні і смеритні, учні, студенти та міське населення.

Для розв'язки цих складних питань в Україні управління рекомендує поглибити заробітні платні удосконалити організацію праці та поліпшити культурно побутовий сектор. У місцевостях, де побудовано житлові будинки, торговельні центри, проведено газопроводи, електрифікацію, розбудовано промисловість для переробки сільської сировини та поліпшено умовини праці — міграція була дуже мінімальна. Молоді після закінчення вищої школи повертаються працювати до рідного сіль. До таких місцевостей належить Черкаська область, Калнівка, Донбас, Івано Франківськ. Якщо брати до уваги великі обшини української землі, — тих місцевостей дуже мало. Колоніалізм советського окупанта не дає можливості повного культурного і господарського розвитку українського населення на його рідній землі.

Метою советського колоніалізму є вбити природний талант людини, зробити її бездумним і безвольним апаратником, спинити розвій її ідей. Любимо Україну, (Закінчення на стор. 4-й)

ромах інакшедумачих. Треба знати компроміс і принайти "фундаменталізм" — релігійних фанатиків — до загальних вимог держави, яка не може існувати без армії. Історія Ізраїля не позбавлена цікавості. Творить жидівські держави майже забуто. Забуто Вайцмана і Тарета, від Моше Давна відсахнувся нарід і власні діти, останні ді Голді Маір пройшли серед зменшення її значення, Бен Гуріон заховався в кібуші — колгоспі.

Це не уникнуло уваги мислителів. Ця мас жидівський нарід державну мудрість чи дозрів до норм держави? Чому жиди досі властиві життям молодого революційного містечка в дияспорі, себто гетто. Чому жиди розбивають на кусні і зневажають кожного діача. Чому демократія не шанує своїх лідерів. В Ізраїлі нарід хоче знищити все, всі авторитети, а це руйнує суспільну мораль.

А ось можливе пояснення — люди, які тримали владу в Ізраїлі, дуже хутко навчилися уживати її для власних інтересів. Велика числом бюрократія стала паразитом на тілі народу. Дуже хутко повилились мільйонери, в країні, яка не може сама себе прогодувати. Сотні тисяч — майже четверта частина населення — кожен рік виїжджає закордон.

Держава Ізраїль не може заробити на хліб, бо побудована на дарованих грошах. Закордонні позички це "незароблені гроші", а всі дотеперішні головні державні родилися за кордоном і мають європейську ментальність.

спробую переказати, бо це найкраще покаже нам Кобзаря зблизку.

Початок спортової кар'єри — це м'яч зроблений часто з ганчірок на вулицях Львова, що зрозуміло, не могло подобатися його батькам, бо в тих часах взуття було дуже дороге. А тоді копаний м'яч панував усюди. На вулицях і обочинах копали пацани, а тисячі людей виходили в неділі на спортівні майдани, де змагалися дружини, а ентузіазм глядачів підносила до точки кипіння.

Уже в середній школі (гімназії) і в руханковому товаристві "Сокіл" можна було завважити несперсичні здібності молодого копуна і так почалася легкоатлетична й спортова кар'єра Кобзаря, який скоро виринув на перше місце, здобуваючи перемоги. Мені особливо запам'ятався біг з пільками, в якому Кобзар, який швидко формі далеко позаду залишив своїх суперників. Кожний рід спорту завдяки його фізичній справності і досконалій руховій пам'яті Кобзар оволодівав дуже скоро.

З цих часів пригадується один цікавий фрагмент, який найкраще ілюструє його незвичайні здібності. Раз якось біля тенісового корту в Академічному домі Кобзар відпочивав, вигравіаючись до сонця, і водночас дивився, як змагалися його товариші. Коли один із них схивав, Кобзар засміявся. На те обгражений змагун сказав: "Чого смієшся, це тобі не м'яч копати, це нелегка гра". Тоді Кобзар запропонував зграгати з ними і, тримаючи перший раз у житті тенісову ракету, переміг по черзі обох змагунів. Звичайно, це не були майстри тенісу, але мали вже за собою немало дорогих тренувань.

Скоро Кобзар опинився у спортовому товаристві "Україна" і став одним із найкращих її змагунів аж до виїзду до Чехії. З "Україною" у ньому переможному поході пережив він чимало радісних моментів, але й водночас багато прикростей. Якраз із тих часів датується найприкріший момент в його суспільному житті.

Коли товариство "Україна", бажаною грати з висококваліфікованими дружинками, вписалося до державного Спортового Союзу, один колишній шкільний товариш Кобзаря (сьогодні дуже видатна людина)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про долю українського журналіста

Якось недавно, коли довелось мені знову побувати у місті, де можна знайти найбільше знайомих — а це на чинтарі с. Андрія у Бавно Бруку, шукаючи за гробом співа стрілецької слави, потрапила на іншу могилку, добре і широко відомого доволі молодого журналіста і редактора. Заросла бур'яном могила, дерев'яний хрест і ледве вже читкий непрямою рукою зрозумілий напис із ім'ям, прізвищем і датою смерті.

Стало сумно і соромно і ці почування не опускали мене напротязі цілої довгої поворотної дороги у місто. Як же так, що це бо був наш добрий журналіст, що писав, редагував, знімав про громадські імпреси, брав активну участь у нашому житті і так його після смерті всі забули?

Але тут насуваються ще одне питання: чи тільки після смерті? Чи не належать українські журналісти до цієї категорії людей, яких наша спільнота ніяк не доцільно і не доцільно тепер? А краще, хай це робить бо, як бачимо, після останніх років, ми зачимо належати до цього рідного "породи створіння", яких недовіді можна буде оглядати, немов панди у звіринці.

Чи здає собі справу українська спільнота із сьогодишньої кількості українських журналістів? Либонь ні, бо в іншому випадку мала б до тих, які це існують трохи іншу настанову.

Звичайно, нам приходить у нашій праці лише слухати претензії, закиди і тиснячі питань — чому? Признання чи похвали можна хіба почути тоді, коли знову прочитаєш одного із журналістичних рядів але... цей для якого вони призначені, їх вже не може почути (хвіба, що в позаробочому житті).

У щоденній праці нас, журналістів, зустрічає мало прихильності чи признання, а радше похитання, що все, що робимо чи пишемо.

ЗАКОРДОННІ КОРЕСПОНДЕНТИ

У "Свободі" з 12-го серпня ц.р. маестро Святослав Гордійський переповів статтю видатного французького журналіста Алена Безансона п.н. "Українське питання", поміщену в передовому паризькому журналі "Л'Експрес" яких чотири місяці тому.

У статті автор дошукється стимулів "реформ" Горбачова й одним з найважливіших вважає питання України, анексія якої вела Росію у коло великодержав, а її втрата коштувала б втрату статусу великої потуги.

мо це — замозрозуміле, мовляв так, "воно має бути". Ось візьмімо, наприклад, нашу безпосередню участь у різного роду імпресах, з'їздах, конвенціях, ювілеях — від яких у нас аж роється. Якось організатори дуже часто вважають замозрозумілим, що журналісти "мають бути" і розуміється описав це і гарно та прихильно для імпреси написати, але що треба подати про їхню присутність та, як водиться у світі, — запросити — про це немає мови.

Ніхто також не уявляє собі, що із так скупують кількістю професійних журналістів української преси, що сьогодишній існує у вільному світі, фізично неможливо є всюди бути та про все, що відбувається, написати. У висліді, сплятиєся на нас громи, а доброго слова немає.

Уже від довгих років приїждяє гарний звичай, який ми навчилися від наших сусідів, щоб відзначати людину року. Отже відбуваються у різних місцевостях та при різних нагодах відзначення "Українця Року". Чи колись організатори подумали, що міг би таким бути хтось з українських журналістів? Либонь ні, бо ці, які були поважними кандидатами на цей пост вже не є між живими. Зате часом проголошують "Українця Року" осіб, що із тим "українством" мають дуже мало спільного.

Ось і бачимо, що якось так склалося, що ця важлива і конечна професія, якою є журналістика, не має ніяк зрозуміння серед нашої громади. Незавидна доля українського журналіста була колись на рідних землях і ніяк не краща вона тут, на поселенні. А все ж нам не можна кидати пера і знеохочуватися, бо ж хтось мусять писати, навіть про те, що не надто веселі думки, що їх насували відвідини у Бавно Бруку.

О—КА

Д-р Ярослав Падюх

Нью Йорк, Н.Й.

Автори книжок і видавництва, які бажано, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції "Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

помістив у пресі статтю, називаючи це зрадою національного фронту. Кобзар зрагував на те фізично. І ця подія лягла в його серці найтяжчим і найприкрішим спомином. Тоді наші люди не розуміли того, що довело до такого прикрого випадку, бо ніхто не знав, що саме Кобзар належав до українських бойових організацій УВО і ОУН, був на загроженні позицій зброєю в руках і з нараженням життя, а товариш, який записав його з "Україною" у радники, ніколи пороку не нюхав.

Однією із замітних подій нашої боротьби з поляками був напад польських студентів на Український Академічний Дім, де жили студенти, й де концентрувалося студентське життя. Польські студенти великою силою намагались вдертися до дому: стріляли в вікна і ламали двері. Обложени студенти боронилися, викладаючи через вікна, що попало, навіть тяжкі радіатори, виливали окріп, а хто мав зброю, то відстрілювався. Тоді з пістолем у руках оборони був і Кобзар, хоч він у Академічному Домі не мешав. Коли відбито напад студентів, польська поліція валамалася додому; перетрусила квартири і поарештувала багато українських студентів, між ними і Кобзаря. Тоді теж арештували видатного провідника українських студентів Богдана Кравця, якого в тюрмі побили так, що його тяжко було пізнати. Кобзар з великим подивом говорив про силу й героїстство Кравця, який не видав нікого з тих, що мали зброю і поліція збрів не знайшла.

Тоді теж відкривалися тюрмні двері Кобзареві. Попав він у келію, де старшували один із героїв злочинного світу як справний вождь. В'язні, вбільшості кримінальні злочинці, слухали його беззаперечно. Кобзар, хоч і без попереднього стажу в'язня, не міг стерпіти приниження і це довело до бійки. Бандит був великий, сильний і досвідчений у перемогах. Кобзар використовував свій боксерський вишкіл, спершу обороняючись, втомив противника, а потім збив його майже до неспитомості. Переможений прийняв це по-лицарськи. Він запропонував Кобзареві свою позицію команданта келії, а коли той відмовився, він

(Закінчення на стор. 4)

Українська...

(Закінчення зі стор. 1)

Владика Метислав під час відправи в церкві-пам'ятнику.

Загальний вид на відправу Молебня подяки перед церквою-пам'ятником.

Процесія після Молебня подяки до пам'ятника княгині Ольги.

протоієреями Миколою Бороменком, головою Консисторії, і Богданом Желехівським, секретарем. Вірні густим данцюгом дослівно обляжили церкву-пам'ятник, яка, очевидно, заздалегідь була призначена для служіння, що передавалось голосами. „Голос Америки“ передавав в Україну деякі уривки і святкування „на живи“.

Після Служби Божої відбувся Молебен подяки за відродження ієрархії УАП Церкви в 1942 році, а відтак вірні перейшли процесією до пам'ятника княгині Ольги. Після відправ посвячення Владика Метислава стягнув плахту із пам'ятника під оплески учасників. Пам'ятник роботи скульптора Петра Капшученка.

Відповідне до цього історичного моменту слово

Владика Метислав виголошує промову перед відкриттям пам'ятника.

Президент СКВУ П. Саварин виголошує своє слово. Біля нього його дружина Ольга.

Вінки і китиці квітів, що їх зложили різні організації у підніжжя пам'ятника.

виголосив Владика Метислава. Також промовляв голова СКВУ П. Саварин.

Відтак поодинокі церковні організації склали вінки у стіп пам'ятника.

Бенкет з участю біля 800 осіб почався молитвою, що її відмовив Владика Метислав, відчитанням листа-привіт від Президента Рональда Рейгана (читав д-р Василь Трухлій) і від губернатора Томаса Кейна (читав д-р Анатолій Лисий) та відспіванням американського і українського національних гімнів хором церковно-пам'ятника під батуту Сергія Ковальчука. Бенкетом вели справно Валентина Кузьмич, голова Об'єднання Сестричів, і Стефанія Дуткевич.

Під час бенкету промовляв: Архiepіскоп Константин, Єпископ Іван з Едмонтона, Єпископ Антоній П. Саварин та д-р Юрій Солтис, голова Ділового крайового комітету Тисячоліття, представники світських організацій і установ, включно з американськими.

Привіт від УНСОУ виголосив його головний представник д-р Іван Фіс. Від УНСОУ на бенкеті були: головний касир Уляна Дячук, головний радник і член Консисторії УПЦеркви Василь Пастушок та почесний член Головного Уряду д-р Богдан Гнагул, який репрезентував ЗУА-ДК.

Під час бенкету м-р Олександр Воронин виголосив доповідь про відродження ієрархії УАПЦ в 1942-43 роках, а про княгиню Ольгу говорила Галина Петренко.

У мистецькій програмі виступили хор і сопістка-сопрано Марта Кокельська-Мусійчук.

Кілька разів віддано честь і шану Владислав Метиславові за його невтомну працю з нагоди 45-ліття його рукоположення.

Бенкет закінчився складанням пожеж на побудову і утримання пам'ятника княгині Ольги.

Св. п. І. Іскало

Автори посмертних згадок називають їх часто до вірша Богдана Лейко „Видиш брате мій“, який став уже популярною пісню. Не хотів би я робити такої аналогії з огляду на те, що далі у цій пісні співається:

Гине, гине в сірій мряці
Свід по журавлях...

Не бажав би я, щоб у сірій мряці пропадав також і слід по людях, що покинули цей світ, тим більше, що в часі їхнього похорону постає нове збереження вічної пам'яті про них. Само собою розуміється, не бажав би я, щоб пропав слід по людях, до яких відносяться рядки, що оце пишу.

Бл. п. Іван Іскало залишив свою родину і всю нашу громаду 25-го липня 1987 року у молодому ще відносно віці, на 66 році життя. Внаслідок його важкої недуги, яка довела до смерті, завірили нездійсненими багато його планів як особистого, приватного, так і громадського характеру. Перш усього був він привнесений зліквідувати своє підприємство, яке забезпечувало не тількижиток родині, але й служило джерелом для його щерих датків на різні громадські цілі. Недуга забрала йому теж і змогу брати активну участь у громадському житті, а громада ніколи не була йому байдужою. За це громада його любила й шанувала та гідно відправила на вічний спочинок.

В похоронному заведенні Ольги Слотюк, де спочивали тілні останки бл. п. Івана Іскала, попри його домовину пройшла немала кількість людей, щоб попрощатися із своїм загальношанованим співгромадянином. Передпохоронні Паходи в дні 26 і 27 липня відслужив о. Дмитро Лаптута, парох церкви св. Івана Хрестителя, до якої належав бл. п. Іван Іскало. Слід додати, що парафія св. Івана Хрестителя побудувала новий храм, в якому находиться (кажучи символічно) немало „деглек“, фундатором яких був бл. п. Іван Іскало.

Похорон відбувся у вівторок, 28-го липня, в день св. Володимира, з похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя, а згодом на цвинтар Оливна Гора у сусідній до Баффало Тонаванді. Похоронні відправи відслужив теж о. Дмитро Лаптута. В часі заупокойної Служби Божої о. парох, попрощав свого відданого парафіянина і „добродію храму цього“ теплою, змістом глибокою проповіддю.

З перебігу усього похоронного процесу, що проходив і в похоронному заведенні, і в церкві, і на цвинтарі, а згодом ще й на тризні, яка відбулася в ресторані „Воррен“ у Тонаванді, було видно, що похоронено особу, яка була тісно пов'язана із організацією Пласт. Пластуни творили почесну сторожу в часі павахид, взяли організовану участь з прапором у самому похороні, станичний Пластової Станиці в Баффало пл. сен. Ярослав Пришляк, який сказав відповідне надмогильне слово. Від Пластунів на тризні промовляв голова баффальського кружка цього товариства Зенон Боднарський. Не дивно, бо бл. п. Іван Іскало — це колишній пластунок, а згодом великий прихильник цієї молодечої організації. Найкращим, можливо, свідком його прихильності до Пласту є Оселя „Новий Сокіл“, на якій є немало слідів його добродійності. На тризні промовляв ще автор цих рядків. Офіційно заступав він на похороні Українське Патріархальне Товариство в Баффало, радіопротрому цього товариства і Допомогу Секції УККА. Всі ці клітинні українського організованого життя в Баффало часто відчували жест щедрих рук Покійного. Та й не тільки ці. Бл. п. І. Іскало жертвував на різні цілі як локального, так і загальнонаціонального характеру. Його, зовсім справделиво, можна окреслити словом меценат. Щоб краще зрозуміти суть цього слова, вдаймося до його історії. Проходить воно від імені одного римського патриція-аристократа, що власне

зався Меценат. Перейшов він до історії як протектор культурних починань і процесів старинних римлян. Ім'я „Меценат“ почало згодом набирати загального значення і стало відноситися до кожного добродія, який причинився до збагачення культурних придбань свого народу. Щоб бути меценатом у сучасному понятті, не треба бути патрицієм-аристократом в соціальному розумінні, не треба бути багатієм, а треба бути аристократом духа. Власне таким меценатом — аристократом духа і був бл. п. Іван Іскало. Якби хтось потрудився і підрахував усі його добродії, а особливо його грошові датки, то дочислилися б до чималого капіталу. Про меценатські жести бл. п. Іскала загалом знало мало, бо робив він їх без розголосу. Був скромним.

Бл. п. Іван Іскало належав до покоління, яке зросло в часі між двома світовими війнами. Народився він 7-го листопада 1921 року в селі Боневичі біля Добромиля в родині тамтешніх селян-хліборобів. Друга світова війна внесла у його життя, як зрештою і в життя багатьох інших людей, маркантні зміни. Коли ця війна почалася (1-го вересня 1939 року), молодому Іванові кінчалася щойно 18-ий рік життя. По приході більшовиків у Західню Україну Іван Іскало був привнесений залишити рідну землю і шукати кращої долі на незнайомому Заході. Через так зв. Генеральне Губернаторство, через Чехію, яка тоді знаходилася вже під протекторатом Німеччини, дістався до Німеччини і там став на працю у фабриці літаків біля Магдебургу. Сама вже праця, а до того ще й теоретичні курси, що їх І. Іскало відвідував, працюючи у фабриці, дали йому змогу зацікавитися з технологією металів. Між іншим, зацікавився він теж із технікою зварювання алюмінію, що було тоді новістю. Здобуте знання й довели допомогли Іванові у веденні власного підприємства в ЗСА, яке мало назву „Avins Fabricating Co. Inc“. Існувало воно від 1962 року до завершення Покійного.

На початку 1945 року, коли більшовицькі війська здобували східну частину Німеччини, Іван Іскало подався до Бразилії. По капітуляції Третього району замешкав у Ангсбурзі, в українському таборі для Сомеркерзерів т. зв. переміщених осіб, де одружився в 1946 році з Марією Столярчук, з якою познайомився ще у східній Німеччині. В Німеччині народилася у них донька Оля (тепер уже замужня). До ЗСА родина Іскалів прибула в 1950 році і замешкала в Баффало, а згодом в околиці цього індустріального міста. В ЗСА народився син Павло Богдан (тепер студент). В Баффало, а радше в сусідній Тонаванді проживає брат бл. п. Івана — Федір Іскало з родиною.

Залишивши рідну землю молодого людину, Іван Іскало не мав змоги там здобути вищу освіту. Здобув її аж по закінченні війни, завершивши в Ангсбурзі з успіхом торговельні курси. Абсолютентом тих же курсів є й дружина Івана Марія Іскало. Торговельну освіту Іван і Марія Іскалі застосували у веденні кооперативної харчової крамниці „Славути“ в Баффало, яка проіснувала вісім років від 1952 до 1960. У своєму нарисі про крамницю „Славути“, поміщеною в „Матеріалах до історії поселення українців в Баффало й околиці“, Теодор Лехман (книговод цієї крамниці) про Івана Іскала пише так: „Найбільш активним у творенні крамниці „Славути“ і в устаткування крамниці був Іван Іскало“ (стор. 261). За свідченням Теодора Лехмана, Іван Іскало був адміністратором крамниці, а Марія Іскало спочатку була тимчасовим продавцем. Потім її замінив Петро Петрик з дружиною.

Вічна пам'ять трудолюбивому, жертвенному, а при тому скромному громадянину!

Михайло Лоза

ДЕЛЕГАЦІЯ З ЧОТИРЬОХ американських сенаторів провела інспекцію нового будинку амбасаді З'єднаних Штатів Америки у Москві. Цей восьмиповерховий будинок, на спорудження якого було витрачено 190 мільйонів доларів, пустує уже майже рік. В ньому знайдено велику кількість підслуховуючих приладів, що роблять його непридатним для праці. Під час огляду будинку американські сенатори переговорювали між собою з допомогою спеціальних записників, в яких можна писати негайно стирати записане після прочитання. Після завершення „екскурсії“ сенатори також вирішили мовчати. Вони заявили лише, що зроблять свої висновки, повернувшись в ЗСА. Американські дипломати не сумніваються, що їм доведеться працювати в старому приміщенні амбасаді принаймні до 1990 року.

ОФІЦІЙНІ РЕЧНИКИ міністерства оборони Ізраїля, виступаючи перший раз публічно у справі шпигунської діяльності Джанатана Полларда у З'єднаних Штатах Америки, заявили, що він мав доручення ізраїльських урядових відповідальних чинників для проведення своєї діяльності. Рафаель Айтан, даючи інтерв'ю для ізраїльського радіо, підкреслив, що він, відповідаючи за цю шпигунську аферу, яка викликала огорчення в ЗСА, ніколи не робив жадного потягнення на свою руку, а всі справи узгоджував з відповідальними особами в міністерстві оборони, або в керівників розвідки. Айтан відмовився називати осіб поіменно і не сказав хто саме давав наказ займатися шпигунством проти найближчого альянта й опікуна Ізраїля, але не виключав, що з цієї справи він виступить в майбутньому, як приїде для цього час.

У ВІДДАЛІ 25-30 КІЛОМЕТРІВ від столиці Афганістану Кабулу ведуться затяжні бої між совєтськими окупаційними військами, афганцями комуністами і антикомуністичними повстанцями-мугаджидінами. Люди, переважно дипломати, які передали ці інформації з Кабулу до Пакистану, заявили, що бій започаткували совєтські літаки й тяжка артилерія, які хочуть за всяку ціну „викурити“ з гірських позицій повстанців, бо вони завдають великих утрат для столиці Афганістану біля якої стаціонують чимало совєтських військ. Найбільше терплять цивільні люди, які намагаються втекти з районів боїв, але дороги їм заступають совєтські воїки і їхні спомогачі афганці. Вони розстрілюють кожного цивільного, що попадається їм в руки. Жорстокість боїв і пімста над цивільним населенням в Афганістані дуже притримують „мирну“ політику генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова і його натяки на „замирення“. — кажуть політичні спостерігачі.

ПОДЯКА

3 волі Всесильного, дня 13-го березня 1987 року, після довгої і важкої недуги, на 80-ім році життя відійшов від нас у Божу Вічність наш Найдорожчий і Незабутний ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

Володимир Бойчук

Наш великий смуток і жалі облягували нас добрі люди внаслідок сплечути, словами розради. Ім усім за це наше щире Спасибі!

Зокрема за похоронні відправи складаємо подяку отцю пароху церкви св. Володимира в Елізабеті, о. монс. Я. Федорюку та о. пароху Гірської: Юрію Іскало, о. Іванові Патріксію Пашкові, ЧСВВ.

За теплі слова останнього прощання при відкритті домовини після Панахиди в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. дякуємо редакторів Я. Зарембі і П. Р. Круці, який під час тризні, прощуючи Покійного від земляцького Комітету „Рогатинщина“, згадав поважні успіхи професійної праці на рідній землі, в старім краю, і тут у новому світі та й громадську настанову життя Покійного Володимира.

У пам'ять Покійного одну пісню під звуки бандури записав на трізни проф. Р. Левницький. Ми щиро вдячні Професорові і за богослужбовий спів під час усіх відправ — у церкві, в похоронному заведенні і на цвинтарі в Баванді Бруку. Усім сердечно дякуємо за численну участь у похоронних відправах та за пожежертву на Службу Божу й народні цілі.

Дружина — РОЗАЛІЯ
Син — ЯРОСЛАВ з дружиною ВАРВАРОЮ
Донька — РОМАНА з чоловіком
ОРЕСТОМ ЧЕРНИКОМ
І внуки

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Незабутного МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА ФЕДОРОВИЧА ФЕДОРЯКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в суботу, 22-го серпня 1987 р. о год. 2-ій по пол. в церкві св. Покрови у Філадельфії, Па.

Про молитви за спокій душі Покійного просить дружина МАРІЯ з Родиною

З глибоким жалем повідомляємо Приятелів та Знайомих, що дня 12-го серпня 1987 р. в Рівному на Волині відійшла у Вічність

наша Дорога МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ТЕЩА

бл. п.

Татяна Москалець Ненадкевич

народжена 12-го січня 1898 р. в сім'ї о. Івана Бичковського в с. Кобилян, Україна. Закінчила пріотечу училище графа Блудова в Острозі, вдова по о. прот. Олексію Ненадкевичу.

В глибокому смутку:

донька — ІРИНА з мужем д-ром МИХАЙЛОМ ЦЕГЕЛЬСЬКИМ
внуки — МАРТА, МЕЛАНІЯ, СУСАННА, ГАННА і ПРИСЦІЛЛА з зятями
і правнучками
син — МИКОЛА НЕНАДКЕВИЧ з дружиною ДІОНІЗОЮ

presenting
the 19th Annual
LEMKO FESTIVAL
August 29 & 30, 1987

FOLK ART EXHIBITS
SLAVIC FOLK ENSEMBLES
SUNDAY CHURCH SERVICE
TWO DANCE BANDS
ETHNIC FOOD

LEMKO RESORT, Rte 208, MONROE, N.Y.
Performances: Sat. at 7 p.m., Sun. at 1:30 p.m.
For more info, please call: (914) 783-1633

Організація Американців в Обороні
Людських Прав в Україні
43 Mindland Pl., Newark, N.J.

ЗАКЛИКАЄ
всіх Українців, які живуть в Баффало і околиці
стейті Нью Йорку прибути на

**ПІКЕТУВАННЯ З НАГОДИ
КОНФЕРЕНЦІЇ В ШАТАКВА
ІНСТИТУЦІЇ**

Конференція відбудеться з участю 240 високопоставлених совєтських представників і американців
Пікетування Українців відбудеться при головнім вході
до Шатакв Інституції, Chautauqua Institution, Chautauqua,
New York.

Серпень, неділя, 23-го, від 1-ої до 3-ої год. по пол.
Від понеділка до п'ятниці, від 24-28-го серпня 1987 року
пікетування відбудеться щоденно від 11-ої год. ранку до 1-ої
по пол.

За інформаціями просимо тел. до
Зенка Боднарського (716) 681-8889
ВОЖЕНА ОЛЬШАНИВСКА, голова

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ справедливості ЗСА
Едвін Міз взяв участь в нараді у справі вдосконалення
законодавства Китайської Народної Республіки, що
відбулася в Пекіні. На нараді були присутні члени уряду
комуністичного Китаю, і в їх числі прем'єр-міністр і лідер
Китайської комуністичної партії Жіао Жіанг.

ВАСИЛЬ СТУС

В ЖИТТІ, ТВОРЧОСТІ, СПОГАДАХ
ТА ОЦІНКАХ СУЧАСНИКІВ

Упорядкували і зредагували
Осип Зінкевич і Микола Французенко
Українське Видавництво „Смолооскип“ ім. В. Симоненка, Балтимор-Торонто, 1987, друком Укрпрес, Вудсток, Мериленд, стор. 463. Тверда обкладинка.
Ціна 17.00 дол. з пересилкою.
Книга складається з трьох розділів: 1) статті, нотатки і виступи Василя Стуса, листи до друзів, таборні записки; 2) судові і позасудові репресії, виступи за захист Василя Стуса; 3) виступи, спогади і дослідження творчості Василя Стуса та три підвідділи: на смерть Василя Стуса, спогади учасників і до джерел творчості поета.

Книжку можна набуті:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку.

МАТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ
ЦЕРКОВу чотирьох томах
Том IУКРАЇНЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
Документи, матеріали, християнський
самвидав України.

Упорядкували і зредагували:
Осип Зінкевич і Олександр Воронин
Українське Видавництво „Смолооскип“ ім. В. Симоненка, Торонто-Балтимор, 1987, друком Укрпрес, Вудсток, Мериланд, стор. 1205.
Ціна з пересилкою \$41.00

Книжку можна набуті:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку.

Необхідна всім, хто цікавиться українським
образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА
УКРАЇНСЬКИХ
ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“
(Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гординоска
- біографічні дані про 86 українських дисидентів-мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гординоска

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.,
— разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моїм ордером“ платити на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION

2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Скористайтеся з виймово доброї нагоди!
ПРИЙМАЄТЬСЯ

ОГОЛОШЕННЯ

до Календаря УНСоюзу
на 1988-ий рікякий цього року виходить накладом
15 тисяч примірників.Цим Ви зможете познайомити весь український
загал з Вашою установою, Вашою професійною
обслугою, чи Вашим підприємством.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

Одна сторінка	\$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситися надсилати
найдалше до 30-го вересня 1987 р. до:

SVOBODA

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

TRIO MAKSYMOWICH

presents their debut album

„Золота Хвиля“

The 3 Maksymowich sisters
HANYA, DONNA, and KARYN
from Miami, Florida

Singing traditional and modern

Ukrainian folk songs —

ALBUMS and CASSETTES NOW AVAILABLE

Contact your local Ukrainian gift shop or send \$10

(includes postage and handling) to:

TRIO MAKSYMOWICH

c/o Mak Records

1318 18th Street, Miami Beach, FL 33139

(305) 534-2118

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомоваЕнциклопедія України
в англійській мові

Том I	\$ 75.00
Том II	\$ 85.00
кто замовить ОБА ТОМИ платити	\$140.00

включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ чеками або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) плати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВзі знаннями української і англійської мов
на околиці:Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег
та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200

Іван Кобзар

(Закінчення зі ст. 2)

залишився приятелем переможця за весь час перебування
Кобзаря в тюрмі. Дружбу свою виявив найщиріше, коли
просив Кобзаря, щоб той, вийшовши з тюрми, відвідав
його дівчину і потім її.

Хоч і які були невідрадні умови нашого життя у
Львові за Польщі, Кобзар у наших спортивних товариствах
переживав багато світлих моментів, здобуваючи перемоги
змагачись у барах „України“, що часто перемогала
дуже сильних противників, а навіть розгромила найсильні-
шу львівську команду „Погонь“.

Згодом Кобзар поїхав до Чехії студіювати і тоді на
довгий час зв'язав своє життя з закарипатською дружиною
„Русь“, яка була досконало тренувана й виростила на
правдиво європейську футбольну потугу. І саме з тих часів
запам'ятався Кобзареві найкращий і найліпший пережитий
момент за всі часи його футбольної кар'єри.

А було це так. Після закінчення футбольних змагань в
Європі перше місце зайняла Італія, друге — Мадярщина.
Тоді Мадярщина погодилася зграти товариські змагання з
„Русью“, яка висулася на краще місце в Чехії.
Заповідалася сенсаційні змагання. Квитки на небуденну
імпрезу розхолоплено. Це ж бо найкраща мадярська
дружина грала з представниками погордженого ними
народу, який згрідливо прозивали „баго“. Вміжчасі
мадяри поїхали на товариські змагання до майстра
Європи Італії. І ось сенсація. Перемогли Італію. В
нагороду за перемогу дружина мадярів дозволила гравцям
залишитися довші й відпочивати в соняшній Італії.
Перешкоджав їм тільки усталений термін змагань з
„Русью“. Мадяри запропонували „Русі“ резерву „Русь“ не
погодилися, обстоюючи договір, за яким повинна була
грати перша дружина. Мадяри заявили, що гравці хворі.
„Русь“ вимагала визнати їх хворими міжнародним
лікарем, а такого не можна було купити. В дні усталених
змагань прийшов напружений момент. Приїдуть мадяри,
чи ні? Публіка заповнила площу. Мадярів нема. На стадіон
ввійшли змагати „Русі“. Люди розчаровані. Ось суддя
проголосив „воковер“. Але ні. На площу заїжджає
вантажна машина і вискакують готіві до змагань мадяр-
ські гравці. І почалися зав'язті змагання. Хід тих змагань
записаний в усіх тодішній спортивній європейській пресі.
Але там не записано того, що діялося в серці Кобзара,
коли він стрілив у ворота рішального голя. „Я не знаю, —
казав він мені, — чи я більше молився, чи грав. В мені
напружені були всі нерви. І ось, стрілю в ворота. Рішальний
стріл! О, Боже, ми перемогли! Перемогли мадярів! Чи
може бути кращий момент у житті українського змагача?!

Дальший розділ Кобзаревих життєвих в'язьєтьєх з
історією Карпатської України. Напередодні Другої
світової війни ця найменша вітка української землі
пробудилася до державного життя. Радісна подія сколих-
нула Західноукраїнську. Із запертим віддіхом стежили
ми за розвитком подій. Сміливі надії спліталися з
тривогою, а західноукраїнська молодь продирилася
через кордон, щоб служити вільній українській державі. На
жаль, гітлерівський молох, що намагався проковтнути
Східну Європу, жертвував Карпатські Землі мадярам. І
тоді Карпатська Україна в нерівній боротьбі з мадярами
записала кров'ю сторінку нашої історії. Очевидно, що
Кобзар без вагань пішов у Карпатську Січ і там у боях
з ворогом, загартований спортом, ідейно вишколений
підпільним, почав здійснювати заповіти батьків. Цей дуже
важкий етап життя, бо тоді теж дитинило його нещастя в
родині, згадував він завжди з гордістю. Він був поручи-
ком української армії і це було найвище і найпочесніше
досягнення за все його життя. А далі в крутеж подій Другої
світової війни нелегко було пробиватися крізь життєві
труднощі. Кобзар, втративши дружину, залишився з
маленькою донечкою. Але він ніколи не здавався.
Знайшов другу добру товаришу життя, теж неперсичну
спортсменку і так прийшли роки еміграції — найперше
Німеччина, Америка і врешті твердо оселився з родиною в
Гантері.

До нашого товариства прийшов він радо і був
насправді піонером. До всіх відносин дружнню й багато
разів користали ми з його гостинного дому в Гантері.

А Гантер завдяки йому розрісся в українську оселю.
Кобзар — людина смілива, озброєний творчою
уявою, ніколи не боявся життєвих труднощів. Чимало
було в нього прикрийостей, але він приймав спокійно і
вмів спокійно, по-джентельменськи говорити навіть із
ворогом.

У віршах, присвячених Кобзареві, писаних під
впливом трагічного удару, наголошується, що „Нема
Кобзара“. Але чи справді нема? Адже хоча відійшло багато
видатних наших людей — вони є. Усі вони є в нас і з нами і з
тими, що прийдуть після нас. Отож і Кобзар є. Є він у
Львові, є в Хусті, в Нью-Йорку і в Гантері він є. Прислухай-
тесь добре до шуму дерев і гантерської річки, а вони
розкажуть вам те, чого не встиг мені розказати Кобзар в
зимові вечори 1954 року.

Маємо ще на складі книжку поезій

Ярослава Славутича

ТРОФЕЇ

1938-1963

Видавництво „Славута“, Едмонтон, 1963, з друкарні Алберта
Прінтінг, стор. 320. Тверда обкладинка.

Ціна \$12.00

Книжку можна набуті:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку.

ПОЛІЦІЯ САВДІЙСЬКОЇ АРАБІЇ заарештувала 87
закордонних туристів, які брали участь у вечірній
влаштованій еміграційних на якій подавали алкогольні
напитки. Учасники вечірки, на думку речника поліції,
порушили закон Саудівської Аравії про неживання
алкоголю.

СІМ ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКИХ автомобільних підпри-
ємств об'єдналися довкола корпорації Гандей і створили
великий індустріальний конгломерат, який тепер зможе
протиставитися багатьом корпораціям, якщо йдеться про
конкуренцію на міжнародних ринках. Досі корпорація
Гандей продавала в ЗСА приблизно 40-50,000 автомобілів
річно. Автомобілі Гандей малі, мають чотирициліндрові
мотори сильної конструкції і добре викінчені з середини.
Вони своїм виглядом нагадують деякі типи японських
маленьких автомобілів. Під теперішню пору компанія бореться
з фінансовими труднощами у зв'язку з великими
робітничими страйками на 420 монтувальних фабриках.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена
намагається поправити дипломатичні зв'язки із Сирією і
тому наказала амбасадорові Вільямові Ігелтонові
повернутися на свій амбасадорський пост до Дамаску
Державний департамент підтвердив, що амбасадор
Ігелтон відновить свою діяльність 1-го вересня ц.р.
Амбасадор ЗСА був відкликаний минулої осені коли стало
відомим, що Сирія підтримує деякі терористичні групи в
Ливані. Не зважаючи на поворот амбасадора ЗСА до
Дамаску, багато країн на Близькому Сході фігурують на
листі в Державному департаменті, як спонсори терористич-
ної діяльності Палестинської Визвольної Організації і
багатьох мусульманських груп. Речники Адміністрації
заявили, що рішення про поворот амбасадора до Сирії
було зроблено ще перш ніж втечею заклали Чарльз Глесса з
рук терористів, хоч ходять чутки, що втекти йому допомогли
сирійці.

Міграція...

(Закінчення зі ст. 2)

бо це країна нашого подолання, країна, де вільно
повинна ширити думка, де перед українцями повинні
вилонюватися різні можливості. І вкінці України — це
християнська країна, її чужі інші ідеології і в ній вони
ніколи не закоріняться. Свідомість населення України
— це його переможеність сила за правду над справедлив-
ністю. І врешті може наста-
не той отой час, коли Украї-
на досягне свого найвищого
культурного і економічного
розвою, позбувшись узур-
патора своїх земель.

МАЄМО НА СКЛАДІ

НОВУ КНИЖКУ

LUBOMYR LUCIUK

and

BOHDAN S. KORDAN:

ANGLO-AMERICAN

PERSPECTIVES ON THE

UKRAINIAN

QUESTION 1938-1951

A DOCUMENTARY COLLECTION

Published by The Limestone Press,
Kingston, Ontario, — Vestal, New York
1987, printed in Canada by Brown and
Martin Ltd., pages 242. Price \$20.00.
The residents of New Jersey add 6% sales
tax.

Documents, which indicate the relation
ship between the Ukrainian independence
movement and the leading powers of the
Western alliance before, during and after
the Second World War.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

РОЗШУКИ

ПОШУКУЮ
МИКОЛУ КУШНІРУКА,
який у 1957-му році вийшов з То-
ронто, Онтаріо до Нью-Йорку.
Прощу його, або тих, які його
знають, відгукнутися на:
MR. DAN PYSCH
5399 Scott Court
Burlington, Ont. Canada L7L 3R9

КУПЛЮ

УЖИВАНЕ ПІЯНИНО
в доброму стані, в околиці Нью-
арку, Мейпплвуду, Ірвінгтону.
Тел.: (201) 371-7042

SERVICE

UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N. Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на
циментах св. Андрія в Бавенд
Бруксу, се. Дуа в Темптонбур-
гу, та інших

ВІДОМА СОПІДНА

ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — український
ВОЛОДИМИР
БІЛІНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ

800 JAMAICA AVENUE

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (718) 277-2332

Відкриваємо кожного дня, в субо-
ту включно, від 9 до 5 по пол-
ноді, в неділю від 10 до пол-
ноді. На багатьох від відкриття клієн-
ти радо заходять до Вашого
дому з проханнями й порадами.

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

(212) 254-8779

Established 1920

Відвідайте УКРАЇНСЬКІ ПОСЕЛЕННЯ

ВЕСНОЮ в БРАЗИЛІЇ

САО ПАУЛЬО — КУРІТІБА —
ПРУДЕНТОПОЛІС та УКРАЇНСЬКІ КОЛЬОНІЇ

Водопади ІГУАСУ — РІО ДЕ ЖАНЕЙРО

21-го жовтня до 5-го листопада 1987 р.

16-денна подорож VARIG AIRLINES

Відлет з НЬО ЙОРКУ \$2,289

з МАРМІ \$2,150

Провідник — ПЕТРО БОКАЛО

Включає літаки, приватний автобус, готелі, сніданок та обід денно, три полуденні, обслу-
ги провідників, оглядини міст, відвідання українських осередків і колоній, податки, напівне.

Рестрація до 14-го вересня зі звадком 250.00 дол. від особи.

Громадяни ЗСА дійсний паспорт і одна фотознімки для візи.

Канадці тільки дійсний паспорт, візи не потрібно

Комітет Оборони Української Спащини

та

Головний Екзекутивний Комітет

Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлю-
вання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або пош-
товими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вповищенням виризом цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, приз-
вище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число, місто, вулиця

місцевість

стейт поштовий код

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ

СОЮЗ

затрудились на повний час

ПРОДАВЦІВ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

із знаннями української і ан-
глійської мов в округах:

Клівленду, Нью-Йорку,

північного Нью-Йорку,

Нью-Джерсі,

Філадельфії і ЛІГАЙ

ВЕЛЛІ.

Кандидати не мусять мати
досвіду в продажах забезпе-
чення. Ми подбаємо про їх-
ній вишкіл, заплату і вина-
городу.Це знаменита нагода для
здобуття і піднесення
осіб рости в УНСоюзі і з УН-
Союзом в його зобов'язанні
служити громаді!Кандидати можуть зго-
ловуватися на адресу:

H. P. FLOYD, FIC.